Sombart Elisabeth, „Muzica, în inima fascinației”

(Grigore Constantinescu – 20 noiembrie 2012)

Volumul lansat de către editura Spandugino se încadrează în seria de manifestări ce evocă personalitatea lui Sergiu Celibidache, aniversat pentru un secol de la naștere. Cartea este semnată de muziciana elvețiană Elisabeth Sombart, prezentă acum în România cu o serie de conferințe-master și recitaluri pianistice, la București și Brașov.

Artistă apreciată de Arthur Rubinstein, concertistă și profesor, Elisabeth Sombart a studiat timp de un deceniu cu Sergiu Celibidache. Ea a realizat și o serie importantă de emisiuni radiofonice intitulate „Confidențe pentru pian”, nucleu al acestui volum tradus de Lavinia Dragoş, **Muzica, în inima fascinației**. Structura lucrării este cea a unui ciclu componistic autoarea denumind capitolele „Allegro-Andante-Scherzo-Allegro-Coda”. Discursul pornește de la simbolul celibidachian „Sunetul-cuvânt” (Capitolul I), un dialog cu cititorul, în dorința unei cât mai apropiate înțelegeri a muzicii. În capitolele ce urmează, subiectele se intersectează prin modalitatea de abordare. După plutirea în spațiul relațiilor ce definesc muzica drept „suflet universal”, capitolul următor, „Confidențe”, oferă o galerie de portrete componistice, de la Bach la Bartok, în viziune proprie, așa cum interpretează și explică Elisabeth Sombart propriile impresii cântând muzica maeștrilor. De abia în Capitolul al III-ea, „Muziciană azi, pentru a păstra bucuria de copil”, autoarea își detaliază modul de a gândi, de-a lungul unui solilocviu autobiografic, unind sentimentul cu starea, pianistul cu interpretul. Ultimul capitol este de fapt un epilog, o concluzie asupra celor deja spuse, în cheia confidențelor. Autoarea ne încredințează că fiecare dintre noi ascultăm, cum ne spune, „Muzica vieții noastre”, de-a lungul timpului ce trece, „unul din mijloacele de depășire a condiției umane, o limbă misterioasă care vorbește cert, dar care nu vorbește prin cuvinte, căci ea este liberă de concepte și de cuvinte – ea se face auzită în inimă, grație sentimentului”.

Tradiționala fișare bibliografică, este înlocuită cu un mai poetic enunț: „Biblioteca mea”. Este emoționantă pledoaria aceasta, venind de la un artist misionar care dorește să-și convingă ascultătorii – prin conferințe, recitaluri, înregistrări discografice și pagini scrise – ce înseamnă trăirea în lumea magică a sunetului-cuvânt.

Avem, pentru cei interesați să-i cunoască direct personalitatea, în completarea lecturii acestui volum, prilejul de a o întâlni, miercuri și joi, ca oaspete al Universității Naționale de Muzică București, la Simpozionul „Muzica, știință și spiritualitate”, urmat de susținerea unui Masterclass de Fenomenologie Muzicală și un recital de pian din creația lui Frederic Chopin. Între cuvânt și viață, Muzica este, pentru Elisabeth Sombart, într-adevăr, o Fascinație a inimii.